

اختیار سبعة خدام للكنيسة

^١ وَفِي تِلْكَ الْأَيَّامِ إِذْ تَكَاثَرَ اللَّامِيدُونَ حَدَّثَ تَدَمْرُ مِنَ الْيُونَانِيِّينَ عَلَى الْعِبَرِيَّيِّينَ أَنَّ أَرَامَاهُمْ كُنَّ يُفْعَلُ عَنْهُمْ فِي الْجُنُوبَةِ الْيُومِيَّةِ.^٢ فَدَعَا الْإِثْنَا عَشَرَ جُمْهُورَ اللَّامِيدِ وَقَالُوا: لَا يُرِضِي أَنْ تَرُكَ تَحْنُنْ كَلْمَةَ اللَّهِ وَتَخْدِمَ مَوَائِدَ^٣ قَاتَلُبُوا، أَيْهَا الْإِخْوَةُ، سَبْعَةَ رِجَالَ مِنْكُمْ مَشْهُودًا لَهُمْ وَمَمْلُوكُونَ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَحِكْمَةٍ فَتَنِيمُهُمْ عَلَى هَذِهِ الْحَاجَةِ.^٤ وَأَمَّا تَحْنُنْ قُنُواطِبُ عَلَى الصَّلَاةِ وَخَدْمَةِ الْكَلْمَةِ.^٥ فَحَسِنَ هَذَا الْقَوْلُ أَمَّا كُلُّ الْجُمْهُورِ، فَاحْتَارُوا اسْتِفَانُوسَ، رَجُلًا مَمْلُوًّا مِنَ الْإِيمَانِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ، وَفِيلِبِسَ وَبُرُوزُخُورُسَ وَبِنِيكَانُورَ وَتِيمُونَ وَبِرْمِيناسَ وَبِيقُولَوُسِ، جَدِيدٌ از اهل آنطاکیه، را انتخاب کردند.^٦ استفانوس را در حضور رسولان بریا بداشتند و دعا کرده، دست بر استفان گذاشتند.^٧ و کلام خدا ترقی نمود و عدد شاگردان در اورشلیم بغايت میافزود و گروهي عظیم از کهنه مطبع ایمان شدند.

استيفان در حضور شورای یهود

^٨ امّا استيفان پر از فیض و قوت شده، آیات و معجزات عظیمه در میان مردم از او ظاهر می شد. و تنی چند از کنیسه‌های که مشهور است به کنیسه لیبرتینیان و قیراوایان و اسکندریان و از اهل قلیقیا و آسیا برخاسته، با استیفان مباحثه می کردند، و با آن حکمت و روحی که او سخن می گفت، یارای مکالمه نداشتند.^٩ پس چند نفر را بر این داشتند که بگویند، این شخص را شنیدیم که به موسی و خدا سخن کفرآمیز می گفت.^{١٠} پس قوم و مشایخ و کتابیان را شورانیده، بر سر وی تاختند و او را گرفتار کرده، به مجلس حاضر ساختند.^{١١} و شهود کذبه بریا داشته، گفتند: که این شخص از گفتن سخن کفرآمیز بر این مکان مقدس و تورات دست برنمی دارد.^{١٢} زیرا او را شنیدیم که می گفت: این عیسی ناصری این مکان را تیاه سازد و رسومی را که موسی به ما سپرد، تغییر خواهد داد.^{١٣} همه کسانی که در مجلس حاضر بودند، بر او چشم دوخته، صورت وی را مثل صورت فرشته دیدند.

استفانوس امام مجمع اليهود

^{١٤} وَأَمَّا اسْتِفَانُوسُ فَإِذْ كَانَ مَمْلُوًّا إِيمَانًا وَفُؤَادًا كَانَ يَصْنَعُ عَجَائِبَ وَآيَاتٍ عَظِيمَةً فِي الشَّعْبِ.^{١٥} فَهَنَصَ قَوْمٌ مِنَ الْمَجْمَعِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ مَجْمَعُ الْلَّبَرْتِيَّيِّينَ وَالْقَيْرَوَانِيِّينَ وَالْإِسْكَنْدَرِيَّينَ وَمِنَ الَّذِينَ مِنْ كِلِيلِكَيَّةِ وَأَسِيَّا يُخَارِرُونَ اسْتِفَانُوسَ، وَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يُقاوِمُوا الْحِكْمَةَ وَالرُّوحَ الَّذِي كَانَ يَكَلِّمُ بِهِ. جَبَّدَ دَسُوا لِرِحَالٍ يَقُولُونَ: إِنَّا سَمِعْنَا يَكَلِّمُ بِكَلَامٍ تَجْدِيفٍ عَلَى مُوسَى وَعَلَى اللَّهِ. وَهَيَجُوا الشَّعْبُ وَالشَّيوَحُ وَالْكَتَبَةُ فَقَامُوا وَحَطَفُوهُ وَأَتَوْهُ بِهِ إِلَى الْمَجْمَعِ وَأَقَامُوا شُهُودًا كَذَبَةً يَقُولُونَ: هَذَا الرَّجُلُ لَا يَقْتُرُ عَنْ أَنْ يَكَلِّمَ تَجْدِيفًا ضَدَّ هَذَا الْمَوْضِعِ الْمُقَدَّسِ وَالْمَأْمُوسِ، لَأَنَّا سَمِعْنَا يَقُولُ: إِنَّ يَسُوعَ النَّاصِرِيَّ هَذَا سَيِّئَصُونُ هَذَا الْمَوْضِعَ وَيُغَيِّرُ الْعَوَائِدَ الَّتِي سَلَّمَنَا إِلَيْهَا مُوسَى.^{١٦} فَيَشَّاصَ إِلَيْهِ جَمِيعُ الْجَالِسِينَ فِي الْمَجْمَعِ وَرَأَوْا وَجْهَهُ كَانَهُ وَجْهٌ مَلَاكٍ.